Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 120/89 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

της 19ης Ιανουαρίου 1989

περί κοινών λεπτομερειών εφαρμογής των εισφορών και των φόρων κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα

(ΕΕ L 16 της 20.1.1989, σ. 19)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1431/93 της Επιτροπής της 10ης Ιουνίου 1993	L 140	27	11.6.1993
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2194/96 της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 1996	L 293	3	16.11.1996
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 910/2004 της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 2004	L 163	63	30.4.2004
►**M4**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1847/2006 της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 2006	L 355	21	15.12.2006
►**M5**	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 519/2013 της Επιτροπής της 21ης Φεβρουαρίου 2013	L 158	74	10.6.2013

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σ. 26 (2194/96)

Σημείωση: Αυτή η κωδικοποιημένη έκδοση περιέχει αναφορές στην ευρωπαϊκή λογιστική μονάδα ή/και στο Ecu, οι οποίες, από την 1η Ιανουαρίου 1999, πρέπει να θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ — κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 1) και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου (ΕΕ L 162 της 19.6.1997, σ. 1)· διορθωτικό στην ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 29.

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 120/89 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Ιανουαρίου 1989

περί κοινών λεπτομερειών εφαρμογής των εισφορών και των φόρων κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2210/88 ([2]), και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 3 και το άρθρο 20 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 28ης (SIC! 27ης) Ιουνίου 1968 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ([3]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1109/88 ([4]), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2180/71 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1971 περί καθορισμού των γενικών κανόνων που εφαρμόζονται στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων σε περίπτωση δυσχερειών εφοδιασμού ([5]), και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1603/74 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1974 περί της εισπράξεως φόρου κατά την εξαγωγή ορισμένων ζαχαρούχων προϊόντων με βάση τα σιτηρά, την όρυζα και το γάλα σε περίπτωση δυσκολιών εφοδιασμού σε ζάχαρη ([6]), και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών ([7]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2221/88 ([8]), και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί των επιστροφών στην παραγωγή στον τομέα των σιτηρών και της ορύζης ([9]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1009/86 ([10]), και ιδίως το άρθρο 8 στοιχείο α),

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2747/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί προσδιορισμού των εφαρμοστέων κανόνων στον τομέα των σιτηρών σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς ([11]), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2560/77 ([12]), και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

([1]) ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.
([2]) ΕΕ αριθ. L 197 της 26. 7. 1988, σ. 1.
([3]) ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.
([4]) ΕΕ αριθ. L 110 της 29. 4. 1988, σ. 27.
([5]) ΕΕ αριθ. L 231 της 14. 10. 1971, σ. 1.
([6]) ΕΕ αριθ. L 172 της 27. 6. 1974, σ. 9.
([7]) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 1.
([8]) ΕΕ αριθ. L 197 της 26. 7. 1988, σ. 16.
([9]) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 57.
([10]) ΕΕ αριθ. L 94 της 9. 4. 1986, σ. 6.
([11]) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 82.
([12]) ΕΕ αριθ. L 303 της 28. 11. 1977, σ. 1.

▼B

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί κοινής οργανώσεως αγοράς της ορύζης ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2229/88 ([2]), και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 2,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1432/76 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1976 περί καθορισμού των εφαρμοστέων κανόνων στον τομέα της ορύζης σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς ([3]), και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 426/86 του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 1986 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά ([4]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2247/88 ([5]),

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 520/77 του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 1977 περί εισπράξεως φορολογικής επιβαρύνσεως κατά την εξαγωγή ορισμένων μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά με προσθήκη ζαχάρεως σε περίπτωση δυσχερειών εφοδιασμού σε ζάχαρη ([6]), και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ([7]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2306/88 ([8]), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 και το άρθρο 18 παράγραφοι 4 και 5,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1650/86 του Συμβουλίου της 26ης Μαΐου 1986 για τις επιστροφές και τις εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή ελαιολάδου ([9]), και ιδίως το άρθρο 6,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 645/75 της Επιτροπής ([10]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3677/86 ([11]), καθορίζει τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής των εισφορών και των φόρων κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα· ότι η πείρα που αποκτήθηκε έδειξε ότι πρέπει να εισαχθούν νέες διατάξεις στον κανονισμό αυτό· ότι, ως εκ τούτου για λόγους σαφήνειας και διοικητικής αποτελεσματικότητας, πρέπει να γίνει ανασύνταξη της νομοθεσίας που εφαρμόζεται ως προ το θέμα αυτό·

ότι οι εισφορές και οι φόροι κατά την εξαγωγή αποτελούν μέρος των δασμών κατά την εξαγωγή, όπως ορίζονται ιδίως στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2144/87 του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 1987 σχετικά με την τελωνειακή οφειλή ([12]), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4108/88 ([13])·

ότι πρέπει να μην εφαρμόζεται εισφορά κατά την εξαγωγή στην περίπτωση εξαγωγών που πραγματοποιούνται με την κάλυψη πιστοποιητικού που περιλαμβάνει επιστροφή που προκαθορίζεται ή καθορίζεται στα πλαίσια διαγωνισμού·

ότι ορισμένες εργασίες δεν παρουσιάζουν οικονομικό ενδιαφέρον ή αφορούν πολύ μικρές ποσότητες· ότι φαίνεται δυνατό να εξαιρεθούν οι εργασίες αυτές από την είσπραξη της εισφοράς κατά την εξαγωγή·

([1]) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. L 197 της 26. 7. 1988, σ. 27.
([3]) ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 39.
([4]) ΕΕ αριθ. L 49 της 27. 2. 1986, σ. 1.
([5]) ΕΕ αριθ. L 198 της 26. 7. 1988, σ. 21.
([6]) ΕΕ αριθ. L 73 της 21. 3. 1977, σ. 26.
([7]) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.
([8]) ΕΕ αριθ. L 201 της 27. 7. 1988, σ. 65.
([9]) ΕΕ αριθ. L 145 της 30. 5. 1986, σ. 8.
([10]) ΕΕ αριθ. L 67 της 14. 3. 1975, σ. 16.
([11]) ΕΕ αριθ. L 351 της 12. 12. 1986, σ. 1.
([12]) ΕΕ αριθ. L 201 της 22. 7. 1987, σ. 15.
([13]) ΕΕ αριθ. L 361 της 29. 12. 1988, σ. 2.

▼B

ότι πρέπει να προσδιοριστεί η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή του ποσοστού της εισφοράς κατά την εξαγωγή καθώς και το κράτος μέλος εισπράξεως της εισφοράς κατά την εξαγωγή·

ότι, για να αποφευχθούν κερδοσκοπικές συναλλαγές, πρέπει να ληφθούν μέτρα που αποσκοπούν στο να εξασφαλισθεί ότι τα προϊόντα για τα οποία η δήλωση εξαγωγής έγινε δεκτή εγκαταλείπουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σε εύλογη προθεσμία· ότι η προθεσμία των 60 ημερών που λαμβάνεται υπόψη για τις εξαγωγές που επωφελούνται επιστροφών μπορεί να εφαρμοσθεί επίσης στην περίπτωση της εισπράξεως εισφοράς κατά την εξαγωγή· ότι, σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας αυτής, είναι αναγκαίο να προβλεφθούν, στην ειδική περίπτωση των εισφορών κατά την εξαγωγή, ειδικές διατάξεις για τον καθορισμό του σχετικού ποσού·

ότι το έργο των τελωνειακών υπηρεσιών διευκολύνεται αν τα προϊόντα για τα οποία έχει εφαρμοσθεί εισφορά κατά την εξαγωγή κυκλοφορούν με διαφορετική διαδικασία από εκείνη που χρησιμοποιείται για τα προϊόντα για τα οποία δεν εφαρμόζεται εισφορά κατά την εξαγωγή· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να προβλέπεται ότι τα προϊόντα για τα οποία έχει εφαρμοσθεί εισφορά κατά την εξαγωγή κυκλοφορούν με τη διαδικασία της εξωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης·

ότι είναι σκόπιμο, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα εν λόγω προϊόντα εγκαταλείπουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας κατά τη μεταφορά από ένα σημείο σε άλλο, να προβλέπονται οι κατάλληλες διατάξεις για την είσπραξη της εν λόγω εισφοράς κατά την εξαγωγή στην περίπτωση κατά την οποία τα προϊόντα δεν πρόκειται να επανεισαχθούν στην Κοινότητα· ότι πρέπει, για το σκοπό αυτό, να εφαρμοσθούν οι διατάξεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1062/87 της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 1987 για τις διατάξεις εφαρμογής καθώς και μέτρα απλοποιήσεως του καθεστώτος της κοινοτικής διαμετακόμισης ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1469/88 ([2])·

ότι, πριν από την ημερομηνία εαρμογής (SIC! εφαρμογής) της εισφοράς κατά την εξαγωγή, ήταν δυνατόν να ζητηθούν ή εκδόθηκαν πιστοποιητικά εξαγωγής που δεν περιλαμβάνουν προκαθορισμό της επιστροφής· ότι, εκτός από την περίπτωση του προκαθορισμού, δεν ενδείκνυται να απαιτείται η εξαγωγή των γεωργικών προϊόντων σε περίπτωση εφαρμογής εισφοράς κατά την εξαγωγή· ότι, συνεπώς, πρέπει να προβλεφθεί ότι αυτές οι αιτήσεις πιστοποιητικών μπορούν να αποσυρθούν ή ότι τα πιστοποιητικά μπορούν να ακυρωθούν μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου και να αποδεσμευθεί η εγγύηση που έχει συσταθεί·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη όλων των ενδιαφερομένων επιτροπών διαχειρίσεως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει, με την επιφύλαξη των παρεκκλιτικών διατάξεων που προβλέπονται στην ειδική κοινοτική ρύθμιση για ορισμένα γεωργικά προϊόντα, τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος εισφορών και φόρων κατά την εξαγωγή, που στο εξής καλούνται «εξαγωγική εισφορά», για τα γεωργικά προϊόντα που αναφέρονται:

— στο άρθρο 20 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ,

— στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2180/71,

— στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1603/74,

([1]) ΕΕ αριθ. L 107 της 22. 4. 1987, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. L 132 της 28. 5. 1988, σ. 67.

▼B

— στο άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75,

— στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2747/75,

— στο άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1432/76,

— στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 520/77,

— στο άρθρο 18 παράγραφος 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81.

Άρθρο 2

Εκτός των εξαιρέσεων που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, οι εξαγωγικές εισφορές εφαρμόζονται σε κάθε οριστική ή προσωρινή εξαγωγή, εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας:

α) προϊόντων που υπάγονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της συνθήκης, μη λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η συσκευασία του υπάγεται ή όχι στο άρθρο αυτό·

β) προϊόντων που δεν υπάγονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της συνθήκης εφόσον περιέχουν συστατικά τα οποία υπόκεινται στην εφαρμογή εξαγωγικών εισφορών που υπάγονται εξ ολοκλήρου ή μερικώς στην εν λόγω διάταξη πριν να χρησιμοποιηθούν για την παρασκευή των εξαγομένων προϊόντων.

Άρθρο 3

1. Οι εξαγωγικές εισφορές δεν εφαρμόζονται στις εξαγωγές που αποτελούν αντικείμενο επιστροφής που προκαθορίζεται ή προσδιορίζεται στο πλαίσιο διαγωνισμού.

Εάν, για ένα σύνθετο προϊόν, η επιστροφή προκαθορίζεται βάσει ενός ή περισσοτέρων των επιμέρους συστατικών του κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής [1], η μη εφαρμογή των εξαγωγικών εισφορών αφορά μόνον αυτό ή αυτά τα επιμέρους συστατικά.

2. Εκτός των περιπτώσεων που αναφέρονται στο κεφάλαιο II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου [2], δεν εφαρμόζονται οι εξαγωγικές εισφορές:

α) στα προϊόντα τα οποία φορτώνονται στην Κοινότητα για λόγους τροφοδοσίας, σε πλοία που προορίζονται για θαλασσοπλοΐα, ή αεροσκάφη που εξυπηρετούν διεθνείς γραμμές, με την επιφύλαξη ότι η ποσότητά τους δεν υπερβαίνει την ποσότητα που είναι κανονικά αναγκαία για την κατανάλωση στα πλοία ή αεροσκάφη·

β) στα προϊόντα που προορίζονται για τις ένοπλες δυνάμεις κράτους μέλους που βρίσκονται σταθμευμένες εκτός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

γ) στις μικρές αποστολές που δεν έχουν εμπορικό χαρακτήρα, εφόσον τα φορολογήσιμα προϊόντα δεν υπερβαίνουν τα 3 kg ανά αποστολή· οι άλλοι όροι εφαρμογής αυτής της ατέλειας, εξαιρουμένων αυτών που αφορούν την αξία των προϊόντων, είναι οι ίδιοι με τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 29 έως 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83·

δ) στα προϊόντα που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών, εφόσον τα φορολογήσιμα προϊόντα δεν υπερβαίνουν τα 3 kg ανά ταξιδιώτη· οι άλλοι όροι εφαρμογής αυτής της ατέλειας, εξαιρουμένων αυτών που αφορούν την αξία των προϊόντων,

[1] ΕΕ αριθ. L 351 της 14. 12. 1987, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 105 της 23. 4. 1983, σ. 1.

▼B

είναι οι ίδιοι με τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 45 έως 49 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83·

ε) στα προϊόντα που υπόκεινται σε ένα από τα καθεστώτα που αναφέρονται στα άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 565/80 του Συμβουλίου [1]·

στ) στις παραδόσεις εφοδιασμού των πλοίων και των αεροσκαφών που αναφέρονται στο άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 ενώ οι όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο και στις παραγράφους 3, 4, 5, 6 και 7 του εν λόγω άρθρου εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 στοιχείο β) εφαρμόζονται μόνον εφόσον προσκομίζεται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έγινε δεκτή η διασάφηση εξαγωγής, βεβαίωση που εκδίδεται από τις ενδιαφερόμενες ένοπλες δυνάμεις και πιστοποιεί τον προορισμό των προϊόντων για τα οποία υποβλήθηκε διασάφηση εξαγωγής και εφόσον υπάρχουν εγγυήσεις όσον αφορά την άφιξη στον προορισμό των εν λόγω προϊόντων.

Άρθρο 4

1. Εκτός των περιπτώσεων στις οποίες η εξαγωγική εισφορά προκαθορίζεται ή προσδιορίζεται στο πλαίσιο διαγωνισμού, το ποσό της εξαγωγικής εισφοράς που εφαρμόζεται είναι αυτό που ισχύει την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή υπηρεσία αποδέχεται τη διασάφηση εξαγωγής για τα προϊόντα που υπόκεινται σε εξαγωγικές εισφορές. Από τη στιγμή αυτής της αποδοχής, τα προϊόντα τίθενται υπό τελωνειακό έλεγχο μέχρι την έξοδό τους από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Ωστόσο, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας:

— όταν τα προϊόντα δεν έχουν εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σε προθεσμία 60 ημερών από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής, ή

— όταν η απόδειξη της εξόδου από το έδαφος αυτό δεν προσκομίζεται σε προθεσμία 12 μηνών από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής,

το ποσό της εξαγωγικής εισφοράς που εφαρμόζεται είναι το υψηλότερο μεταξύ εκείνων που ίσχυαν κατά την περίοδο από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής μέχρι την ημερομηνία εξόδου των προϊόντων από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, καθώς και, κατά περίπτωση, το ποσό που έχει προκαθοριστεί.

Για την εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου, δεν λαμβάνεται υπόψη ο καθορισμός επιστροφής κατά την εξαγωγή κατά την εν λόγω περίοδο.

Η απόδειξη όσον αφορά την έξοδο από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας παρέχεται όπως και η απόδειξη όσον αφορά τις επιστροφές. Εάν η απόδειξη αυτή δεν προσκομίζεται σε προθεσμία 12 μηνών από την ημέρα της αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής, η ημέρα εξόδου από το τελωνειακό έδαφος θεωρείται ως τελευταία ημέρα της εν λόγω προθεσμίας.

2. Η ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής είναι καθοριστική για τον προσδιορισμό της ποσότητας, της φύσης και των χαρακτηριστικών του εξαγομένου προϊόντος.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, νοείται ως η υψηλότερη εξαγωγική εισφορά το ποσό της εξαγωγικής εισφοράς:

— που εκφράζεται σε Ecu,

[1] ΕΕ αριθ. L 62 της 7. 3. 1980, σ. 5.

▼B

— που είναι το υψηλότερο για το συγκεκριμένο προϊόν και τον συγκεκριμένο προορισμό κατά τη διάρκεια της περιόδου συγκρίσεως των ποσοστών.

4. Η εξαγωγική εισφορά που καθορίζεται στα πλαίσια διαγωνισμού, είναι εισφορά που έχει προκαθοριστεί.

▼M2

Άρθρο 4α

1. Στην περίπτωση που το άρθρο 4 δεν εφαρμόζεται και στην περίπτωση κατά την οποία δεν χορηγείται καμία επιστροφή στα προϊόντα, η μη τήρηση της προθεσμίας των 60 ημερών που προβλέπεται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 ή στο άρθρο 30 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο i) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88, συνεπάγεται σε περίπτωση εξόδου τη γένεση οφειλής που θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά την έννοια του άρθρου 211 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου [1] εις βάρος του διασαφηστή και με το συντελεστή που ισχύει σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4 παράγραφος 1 εδάφιο δεύτερο, αλλά βάσει των στοιχείων της διασάφησης εξαγωγής που είχε γίνει αρχικά δέκτη (SIC! δεκτή), όσον αφορά το είδος, τα χαρακτηριστικά και την ποσότητα των εξαγόμενων προϊόντων.

Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 251 σημείο 2 στοιχείο α) τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής [2].

2. Ο τόπος στον οποίο η τελωνειακή οφειλή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, θεωρείται ότι γεννάται είναι αυτός όπου έγινε δεκτή η διασάφηση εξαγωγής.

Από την ημερομηνία κατά την οποία εφαρμόζεται μια εισφορά κατά την εξαγωγή για το προϊόν που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το τελωνείο εξόδου από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας ανακοινώνει στο τελωνείο, στο οποίο διεκπεραιώθηκαν οι τελωνειακές διατυπώσεις, την πραγματική ημερομηνία εξόδου από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας των σχετικών προϊόντων μέσω της αποστολής του αντιτύπου ελέγχου ►C1 T5 ή μέσω της αποστολής μιας φωτοτυπίας του αντιτύπου ελέγχου T5 ή μέσω μιας ανακοίνωσης που συντάσσεται ειδικά ◄ για το σκοπό αυτό.

▼M4

Το έγγραφο που αποστέλλεται στο τελωνείο, στο οποίο διεκπεραιώθηκαν οι διατυπώσεις εξαγωγής, συμπληρώνεται από το τελωνείο εξόδου με μία από τις ενδείξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα I.

▼M2

3. Εάν το τελωνείο, στο οποίο διεκπεραιώθηκαν οι τελωνειακές διατυπώσεις εξαγωγής, δεν είναι αρμόδιο για την είσπραξη της εξαγωγικής εισφοράς, πληροφορεί με τη σειρά του το αρμόδιο γραφείο σε εθνικό επίπεδο.

▼B

Άρθρο 5

1. Η εξαγωγική εισφορά εισπράττεται από το κράτος μέλος όπου υπάγεται το τελωνείο το οποίο αποδέχεται τη διασάφηση εξαγωγής.

2. Όταν η εξαγωγική εισφορά διαφοροποιείται ανάλογα με τον προορισμό:

α) η εισφορά που ισχύει για τον προορισμό ο οποίος αναγράφεται στη διασάφηση εξαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 εισπράττεται, και η ενδεχόμενη διαφορά μεταξύ του ποσού αυτής της εισφοράς και της υψηλότερης εισφοράς που ίσχυε κατά την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής συνεπάγεται τη σύσταση εγγύησης·

[1] ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1
[2] ΕΕ αριθ. L 253 της 11. 10. 1993, σ. 1.

▼B

β) όταν συστήνεται εγγύηση, ο εξαγωγέας πρέπει να προσκομίζει απόδειξη για την εισαγωγή του προϊόντος σε προθεσμία 12 μηνών από την ημερομηνία αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας· η απόδειξη αυτή παρέχεται με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87·

γ) όταν η απόδειξη που αναφέρεται στο στοιχείο β) δεν προσκομίζεται μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας, θεωρείται ότι τα προϊόντα έχουν φθάσει στον προορισμό για τον οποίο ο δασμός είναι ο υψηλότερος και η εγγύηση παρακρατείται ως εξαγωγική εισφορά·

δ) όταν η απόδειξη που αναφέρεται στο στοιχείο β) προσκομίζεται μέσα στην ταχθείσα προθεσμία, η εγγύηση αποδεσμεύεται σε συνάρτηση με τον προορισμό και ανάλογα με τις ποσότητες για τις οποίες προσκομίσθηκε αυτή η απόδειξη· αν δεν αποδεσμευθεί τμήμα ή το σύνολο της εγγύησης, το αντίστοιχο ποσό παρακρατείται ως εξαγωγική εισφορά·

ε) όταν ο εξαγωγέας προσκομίζει την απόδειξη, μέσα στην προθεσμία που αναφέρεται στο στοιχείο β), ότι το προϊόν έφθασε σε προορισμό για τον οποίο το ποσό της εισφοράς είναι μικρότερο από την εισπραχθείσα εισφορά, το οφειλόμενο ποσό διορθώνεται και η εγγύηση που έχει ενδεχομένως συσταθεί αποδεσμεύεται·

στ) η εγγύηση συστήνεται σε χρήματα ή έχει τη μορφή ασφάλειας που παρέχεται από φορέα που ανταποκρίνεται στα κριτήρια που καθορίζονται από το κράτος μέλος όπου έχει γίνει δεκτή η διασάφηση εξαγωγής.

3. Αν δεν καταστεί δυνατόν να τηρηθεί η προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) και ε), παρόλο που ο εξαγωγέας φρόντισε να προμηθευτεί τις αποδείξεις μέσα στην προθεσμία, αυτή μπορεί να παραταθεί, με αίτηση του εξαγωγέα, για το χρονικό διάστημα που κρίνεται αναγκαίο από τον αρμόδιο οργανισμό του κράτος (SIC! κράτους) μέλους εξαγωγής, λόγω της επικαλούμενης περίστασης.

Άρθρο 6

Όταν η απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο ή/και η απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β) προσκομίζονται σε έξι μήνες μετά τις προβλεπόμενες σχετικές προθεσμίες, το οφειλόμενο ποσό της εισφοράς:

α) είναι εισφορά η οποία έπρεπε να εισπραχθεί αν οι προθεσμίες είχαν τηρηθεί·

β) αυξάνεται κατά 15 % της διαφοράς μεταξύ της εισφοράς που έχει εισπραχθεί και του ποσού που αναφέρεται στο στοιχείο α).

▼M1

Άρθρο 7

Μετά την αποδοχή της διασάφησης εξαγωγής που έχει υποβληθεί για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α), θεωρούνται αυτά ως μη υπαγόμενα πλέον στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της συνθήκης και, συνεπώς, κυκλοφορούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2726/90 του Συμβουλίου ([1]).

([1]) ΕΕ αριθ. L 262 της 26. 9. 1990, σ. 1.

▼**M1**

Άρθρο 8

1. Όταν η κυκλοφορία, μεταξύ δύο κρατών μελών, προϊόντων που υπόκεινται σε εισφορά εξαγωγής, πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου IX του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1214/92 της Επιτροπής ([1]), εφαρμόζονται επίσης οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3.

2. Το τελωνείο αναχώρησης, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2726/90, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την είσπραξη της εισφοράς εξαγωγής που αναφέρεται στο στοιχείο γ) όταν:

α) έγγραφο εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης το οποίο αναφέρει ως τελωνείο προορισμού ένα τελωνείο που υπάγεται σε κράτος μέλος δεν φέρει τη μνεία που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1214/92, επειδή το εν λόγω προϊόν δεν υπόκειται σε εισφορά εξαγωγής κατά την έγκριση της διασάφησης εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης

και

β) κατ' εφαρμογή της συμβάσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των χωρών ΕΖΕΣ σχετικά με το κοινό καθεστώς διαμετακόμισης, το προϊόν αυτό προσκομίζεται σε τελωνείο προορισμού που υπάγεται σε χώρα ΕΖΕΣ

και

γ) εισφορά εξαγωγής η οποία έχει καθοριστεί μετά την ημερομηνία επικύρωσης της διασάφησης εσωτερικής κοινοτικής διαμετακόμισης ισχύει κατά την ημερομηνία κατά την οποία το προϊόν προσκομίζεται στο τελωνείο προορισμού.

3. Όταν ο εξαγωγέας προσκομίζει ικανοποιητική απόδειξη στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με την οποία το εμπόρευμα εγκατέλειψε το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σε ημερομηνία κατά την οποία δεν υπήρχε εισφορά εξαγωγής ή ήταν ανύπαρκτη ή μικρότερη σε σχέση με εκείνη που αναφέρεται στην παράγραφο 2, δεν εισπράττεται καμία εισφορά εξαγωγής ή, κατά περίπτωση, εισπράττεται αυτή η μικρότερη εισφορά εξαγωγής.

4. Όταν η κυκλοφορία μεταξύ δύο κρατών μελών των προϊόντων που υπάγονται στην υποχρέωση καταβολής εισφοράς εξαγωγής δεν πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου IX του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1214/92, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3269/92 της Επιτροπής ([2]).

Άρθρο 9

1. Όταν τα προϊόντα κυκλοφορούν υπό τους όρους που προβλέπονται στον τίτλο IX του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1214/92 ή στο άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3269/92, συστήνεται εγγύηση προκειμένου να διασφαλίζεται η είσπραξη του τέλους εξαγωγής στην περίπτωση που τα προϊόντα αυτά δεν πρόκειται να επανεισαχθούν στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας. Η εγγύηση αυτή συστήνεταιι (SIC! συστήνεται) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1214/92 ή με ταυτόσημο τρόπο σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3269/92.

2. Η εγγύηση αποδεσμεύεται μόλις προσκομιστεί στο κράτος μέλος αποστολής η απόδειξη ότι τα προϊόντα έχουν επανεισαχθεί στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και κατ' αναλογία των ποσοτήτων για τις οποίες έχει προσκομιστεί η απόδειξη αυτή.

([1]) ΕΕ αριθ. L 132 της 16. 5. 1992, σ. 1.
([2]) ΕΕ αριθ. L 326 της 12. 11. 1992, σ. 11.

▼M1

Άρθρο 10

Όταν ένα προϊόν υπάγεται σε μία από τις απλοποιημένες διαδικασίες που αναφέρονται στον τίτλο X κεφάλαιο I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1214/92 για να αποσταλεί σε σταθμό προορισμού ή να παραδοθεί σε παραλήπτη που βρίσκεται στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, το τελωνείο αναχώρησης μπορεί να επιτρέψει τροποποίηση του συμβολαίου μεταφοράς που συνεπάγεται τον τερματισμό της μεταφοράς εκτός του εν λόγω τελωνειακού εδάφους μόνον εφόσον έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα προς διασφάλιση της είσπραξης της απαιτούμενης εισφοράς εξαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό της εισφοράς εξαγωγής που εφαρμόζεται είναι εκείνο που ισχύει κατά την ημερομηνία αποδοχής από το τελωνείο αναχώρησης της διασάφησης εξαγωγής προς τις τρίτες χώρες.

▼B

Άρθρο 11

1. Όταν ισχύει εξαγωγική εισφορά και τα προϊόντα επανεξάγονται στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο ή του άρθρου 11 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1430/79 του Συμβουλίου [1], συστήνεται εγγύηση ποσού ίσου προς την εξαγωγική εισφορά.

2. Η εγγύηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1:

α) αποδεσμεύεται σε περίπτωση που η απόφαση για την αίτηση επιστροφής ή απόδοσης των εισφορών κατά την εισαγωγή είναι θετική·

β) καταπίπτει, ως εξαγωγική εισφορά, σε περίπτωση που:

— η απόφαση που αναφέρεται στο στοιχείο α) είναι αρνητική

— και η εξαγωγική εισφορά δεν καταβάλλεται σε 30 ημέρες από την ημερομηνία υποβολής αίτησης για πληρωμή.

Άρθρο 12

Κατά την περίοδο εφαρμογής ποσού εισφοράς εκφραζόμενου με αριθμό μεγαλύτερο του 0 για ένα προϊόν, μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, τα πιστοποιητικά εξαγωγής όσον αφορά το προϊόν αυτό μπορούν να ακυρωθούν και οι σχετικές αιτήσεις για τα πιστοποιητικά αυτά μπορούν να αποσυρθούν, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν το πιστοποιητικό περιλαμβάνει επιστροφή που προκαθορίζεται ή προσδιορίζεται στα πλαίσια διαγωνισμού·

β) όταν το πιστοποιητικό έχει εκδοθεί μετά από αίτηση που έχει υποβληθεί κατά την έννοια του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής [2], σε ημέρα κατά την οποία εφαρμοζόταν εισφορά·

γ) όταν η αίτηση πιστοποιητικού αφορά πιστοποιητικό που αναφέρεται στα στοιχεία α) ή β).

Στις περιπτώσεις αυτές η εγγύηση η σχετική με το πιστοποιητικό αποδεσμεύεται αμέσως.

Άρθρο 13

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 645/75 καταργείται.

2. Οι παραπομπές στον κανονισμό που καταργείται δυνάμει της παραγράφου 1 πρέπει να θεωρούνται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό.

[1] ΕΕ αριθ. L 175 της 12. 7. 1979, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

▼**B**

Τα σημεία αιτιολογικής αναφοράς και οι παραπομπές, στα άρθρα του κανονισμού που καταργείται πρέπει να διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του ►**M4** παράρτημα II. ◄

Άρθρο 14

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Απριλίου 1989.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼M4

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ενδείξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο:

— *Στα βουλγαρικά:*	В приложение на член 4а от Регламент (ЕИО) № 120/89
— *Στα ισπανικά:*	Aplicación del artículo 4 *bis* del Reglamento (CEE) nº 120/89
— *Στα τσεχικά:*	Použitelnost článku 4a nařízení (EHS) č. 120/89
— *Στα δανικά:*	Anvendelse af artikel 4a i forordning (EØF) nr. 120/89
— *Στα γερμανικά:*	Anwendung von Artikel 4a der Verordnung (EWG) Nr. 120/89
— *Στα εσθονικά:*	Määruse (EMÜ) nr 120/89 artikli 4a kohaldamine
— *Στα ελληνικά:*	Εφαρμογή του άρθρου 4α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 120/89
— *Στα αγγλικά:*	Application of Article 4a of Regulation (EEC) No 120/89
— *Στα γαλλικά:*	Application de l'article 4 *bis* du règlement (CEE) nº 120/89

▼M5

— *Στην κροατική γλώσσα:*	Primjena članka 4.a Uredbe (EEZ) br. 120/89

▼M4

— *Στα ιταλικά:*	Applicazione dell'articolo 4 *bis* del regolamento (CEE) n. 120/89
— *Στα λεττονικά:*	Regulas (EEK) Nr. 120/89 4.a panta piemērošana
— *Στα λιθουανικά:*	Reglamento (EEB) Nr. 120/89 4 bis straipsnio taikymas
— *Στα ουγγρικά:*	A 120/89/EGK rendelet 4.a cikkének alkalmazása
— *Στα μαλτέζικα:*	Applikazzjoni ta' l-Artikolu 4 bis tar-regolament (KEE) nru 120/89
— *Στα ολλανδικά:*	Toepassing van artikel 4 bis van Verordening (EEG) nr. 120/89
— *Στα πολωνικά:*	Stosowanie art. 4a rozporządzenia (EWG) nr 120/89
— *Στα πορτογαλικά:*	Aplicação do artigo 4.º-A do Regulamento (CEE) n.º 120/89
— *Στα ρουμανικά:*	Aplicarea articolului 4a din Regulamentul (CEE) nr. 120/89
— *Στα σλοβακικά:*	Uplatňovanie článku 4a nariadenia (EHS) č. 120/89
— *Στα σλοβενικά:*	Uporaba člena 4 bis Uredbe (EGS) št. 120/89
— *Στα φινλανδικά:*	Asetuksen (ETY) N:o 120/89 4 a artiklan soveltaminen
— *Στα σουηδικά:*	I enlighet med artikel 4a i förordning (EEG) nr 120/89

▼**M4**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

▼**B**

Πίνακας αντιστοιχίας

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 645/75	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
	Άρθρο 2
Άρθρο 2 παράγραφος 1	
παράγραφος 2	
Άρθρο 2α	Άρθρο 11
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4	Άρθρο 4
Άρθρο 5	Άρθρο 5
—	Άρθρο 6
—	Άρθρο 7
Άρθρο 6	Άρθρο 8 παράγραφος 1
Άρθρο 7	Άρθρο 9
Άρθρο 8	Άρθρο 10
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10	Άρθρο 12
Άρθρο 11	Άρθρο 13
Άρθρο 12	Άρθρο 14